

Előfizetési ár

helyben, házhoz hordva:	
Egész évre	12 kor.
Fél évre	6 kor.
Negyedévre	3 kor.

V i d é k r e, postán küldve:

Egész évre	16 kor.
Fél évre	8 kor.
Negyedévre	4 kor.

KECSKEMÉTI LAPOK

(KECSKEMÉTI FRISS UJSÁG)

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

Megjelen minden nap

hétfő és

ünneputáni nap kivételével.

A lap szellemi és anyagi részére vonatkozó összes dolgok a szerkesztőség és kiadóhivatalba intézendők.

A szerkesztésért felelős: **Hollósy János.** Telefonszám: 141. Laptulajdonos: **a Nyomdarészvénytársaság.**

Münchhausenek.

Gyermekkorunk kedves ösmerőse, fiatal éveink derítője, báró Münchhausen, úgy látszik, feltámadt. Nem is egy, hanem több példányban támadt fel és mindegyik példánya bent ül egy-egy entente-lap szerkesztőségében, ahonnan a világ a hazugságokkal informálja a világot.

A háboru elején még csak barbárok voltunk, nem is annyira mi, mint szövetségeseink. A német ulánus, aki nyáron süttött gyermekeket fogyaszt el délebedre, a nürnbergi matróna, aki francia sebesültek kiszurt szeméből való nyakláncot hord, nem voltak a teuton barbárság legsúlyosabb bünei. Amióta döntő győzelmeink egész sorozata kezd az egész hadjárat sorsára fontos lenni, — ellenfeleink a hazugságoknak újfajta égő csipkebokraiból nyilatkoznak meg. Amíg csak készültünk a győzelemre, addig csak barbárok voltunk, amióta csapataink ellenséges földön laknak — erőtlenekek is vagyunk, gyengék és megverték.

Przemysl várparancsnokát Ratko Dimitrievnek nevezik az entente-sajtóban és szegény, éhező szerb tartalékosokat még mindig azzal bolondítanak, hogy atyuska reggelenként Kassa főterén végzi egészségügyi sétalovaglását. Igaz, hogy ezzel szemben — valami kiegyenlítődéssnek csak kell lenni — a Magyarországból és Galiciából kiüzött kozákokat azzal vigasztalják, hogy Pétert Temesvárt Dél-Magyarország királyává koronázták. Hogy Nikita még nem Zágráb utcáin tereli kecskéit, merőben csak a francia lapírók feledékenységének tudandó be, azzal azonban legyünk tisztában, hogy az orosz és a szerb sajtóban — még mindig belga lobogó leng Antwerpen ormain.

Rendszer, az egyáltalán van a hazudozásban. Az angol és a francia sajtó orosz és szerb győzelmekről fabulál, az orosz és szerb lapokban a francia és a belga győzelmek vadvirágai nyiladoznak. A hazugságok esszenciálisan hazug voltáról mi meg vagyunk győződve, ők pedig csak higgyenek. Már régen lelesznek teperve, a békét a mi győzedelmes akaratunk diktálta már régen, amikor ők még mindig azt fogják kurjantani, hogy Belgium szabad és hogy Magyarországon az orosz az ur. E lelki optikai csalódást miért vegyük el tőlük. Nemcsak az együgyűnek, a gyengének is drága kincse a hit — de hogy fognak hinni önmaguknak? Önmaguknak hogy fognak tudni hinni ez a gúgork, akiknek lelkiösmerete a csontárig elrothadt.

Hazudni, azt tudták, győzni sosem, de önmaguknak hinni — ez lesz még csak a legnehezebb.

Felülmulhatatlan hősiességgel.

Az idők óráját megint meg kell állítani egy történelmi percre, nagy történelmi pillanatra vissza kell fojtani léleketünket: Ivangorodtól délnyugatra megint rendkívül fontos harcot vívnak vitézeink. Acél mellel és bronz vállal, az igazságérzet mindennél erősebb fegyverével rohanunk az orosz óriásnak. Milliók küzdenek az újonnan születendő világ sorsáért és ágyúk villámlásában, golyók záporosójében és égő falvak fákyafényében véres betűkkel írják az új história borzalmasan nagyszerű előszavát. Ebben a pillanatban nem tudhatjuk, ki fogja ezeket a sorokat alájegyezni, de minden reményünk mellett az erők is megvan hozzá, hogy: mi. Csapataink a mai jelentés szerint is felülmulhatatlan hősiességgel küzdenek az ellenséges tulerővel. Vitéz hadseregünkbe s vezéreibe vetett rendületlen hitünket megizmosítja az a drága tudat, hogy katonáink haláltmgvető bátorsággal és vitézséggel rohannak előre az orosz földön, délen pedig erősen szorítják a hurokat Szerbia körül. A harcban csak mi győzhetünk, mert miénk az erőknek és igazságnak fölénye. Ez a kettő együtt pedig legyőzhetetlen.

Legujabb távirataink a következők:

Sikereink Ivangorodnál.

Egyik hadtestünk

10,000 orosz foglyot ejtett.

A Magyar Távirati Iroda jelenti: Középgaliciában a helyzet változatlan. Az Ivangorodtól délnyugatra felülmulhatatlan hősiességgel küzdő hadtestünk, amelyek közül csak az egyik tízezer foglyot ejtett, ellenséges tulerővel állnak harcban. *Höfer vezérőrnagy, a vezérkar főnökének helyettese.*

Németek nagy harcai.

Berlin, október 28. A nagyfőhadiszállás közli október 28-án délelőtt:

Az Vser-Ypres-csatorna mentén Ypres mellett és Lille-től délnyugatra a harcok változatlan szívóssággal folynak. A német csapatok más tekintetben is előhaladást tanúsítottak. A nyugati harcszintér egyéb részein lényeges események nem fordultak elő.

Augusztowtól nyugatra a németek támadása lassan előhalad.

Varsótól délnyugatra csapatéink erős orosz haderőknek minden támadását visszaverték.

Ivangorodtól északra újabb orosz hadtestek átkeltek a Visztulán. (M. T. I.)

Nagy győzelmeink a szerb harctéren.

Boszniában nincs ellenség.

Szerbiában két erődített állást rohammal bevettünk. Nagy zsákmány gépfegyverekben, hegyiütegekben, puskákban, bombákban és számos foglyot ejtettünk.

A Romanja Planinán megvert szerbmontenegrói haderőket négy napi szakadatlan üldözés után Visegrád és Gorazde közelében a Drinán át visszaszorítottuk. Csapataink e közben Hanstjenka melletti iskolában sok gyalogsági és tüzérségi löszert és a Veliko Grodo Racsevicán vivott utóvéd-harcokban gépfegyvereket és hegyi ütegeket zsákmányoltak.

Bosznia keleti része ezzel meg van tisztítva az ellenségtől.

Ugyanazon a napon, amelyen a szerbeket és a montenegrókat a Drinánál visszaszorítottuk, Szerbiában levő csapataink is jelentős sikereket értek el. Ravnje közelében, a Macsvában két erődített ellenséges állást rohammal bevettünk és eközben négy gépfegyvert, hatszáz puskát és bombákat zsákmányoltunk és számos foglyot ejtettünk.

Potiorek tábornagya.

Varsó a szövetségesek ágyútüzeiben.

(A K. L. eredeti távirata.)

Stockholm, október 28. A Stockholms Dagbladnak táviratozzák Pétervárról október 21-én: *Ma hivatalos jelentést adtak ki, amely beismeri úgy a német, mint az osztrák-magyar hadállások erős voltát. A Visztula balpartja — így szól a jelentés — Pilicától Sandomirig az ellenség birtokában van. Przemysltől délre az osztrák-magyar hadsereg majdnem valamennyi hadtestjének azon részeivel állottunk szemben, amelyek résztvettek az eddigi galiciái harcokban. Az orosz hadsereg itt az ellenség támadásaival szemben igen erős ellenállást fejt ki. Az ellenséges haderőkkel szemben több mint négyszáz vezérnyi vonalon állunk szemben. A harcvonal a Bsur folyótól egészen a Kárpátokig terjed.*

A hivatalos jelentés ezután beszámol azokról a mozdulatokról, amelyeket az orosz csapatok a galiciái harcok után véghezvittek. Midőn hadvezetőségünk értesült arról, — mondja a hivatalos jelentés — hogy a németek Cencstochowa és Kalis között nagy csapattehetek vonnak össze és ezen a vonalon megkezdik a támadást, elhatároztuk, hogy a Visztula jobb partján vonulatjuk fel haderőnk. A felvonulást gyalogsággal támogatott lovassággal fedettük. Hogy ez a nehéz manőver keresztülvihető legyen, hadtesteink egy részének gyors menetelésben 200 vezérnyi utat kellett megtennie folytonos esőben és igen rossz utakon. A folyók víz-állása igen magas volt s a partok közelében levő utak a nagy áradástól teljesen mocsarasak lettek. Ezalatt sikerült a németeknek előnyomulniok, úgy, hogy egészen a Visztuláig juthattak. Egyidejűleg az osztrák-magyar csapatok észak felé előnyomulva, megszállták a Visztula balpartját. Ilyképpen az ellenséges csapatok megközelítették a Varsó körüli erődítéseket és az állásaikban magukat alá sáncolva, erős ágyútüzzel támadták seregeinket, míg azután október 13-án az orosz csapatok offenzívába mentek át.

Csernovicba még nem lehet visszatérni.

(A K. L. eredeti távirata.)

A bukovinai tartományi kormányzó a Magyar Távirati Irodát a következők közzétételére kérte fel:

Az oroszok által kiűritett Csernovicban számos hivatal újra megkezdte működését. A menekülők visszatérése azonban, tekintettel a még tisztázatlan viszonyokra, egelőre még nem ajánlatos. — A hatóságok ezért Csernovicba szóló utlevelet nem állítanak ki.

A franciák borzalmas veszteségei.

(A K. L. eredeti távirata.)

Berlin, október 28. A »Lokalanzeiger« rotterdami jelentése szerint a »Nieuwe Rotterdamse Courant« haditudósítója, aki Dünnkirchenből a francia harcvonalon át utazott Párisba, a következőkben vázolja az ottani helyzetet: Az utcák olyanok, mintha ki volnának halva. Csak elvétve látni egy árva villamos ilvampát. Kísértetiesen hatnak az egyes erődökből kisugárzó fénysávok, amelyekkel a fényszórók német repülőgépek után kutatnak. Ugy érezte — ugymond — mintha oly házba lépne, amelyben halott fekszik ravatalon. A »Lokalanzeiger« értesítése szerint a svájci határhelységekről érkező kedvezőtlen hírek, amelyek a franciáknak a Woewre-i vidéken szenvedett borzalmas veszteségeiről szólnak. Párisban mély gyász és csüggedést keltek. Amióta a németek elfoglalták St. Mihielt, a Toul-Verdun harcvonalon 40,000 francia esett el anélkül, hogy kielégítő eredményt lehetett volna elérni. A pótcapatok minősége oly silány, hogy a csapatparancsnokok szünetlenül panaszkodnak emiatt a hadvezetőségnek. Különösen a modern tüzérségi felszerelésben szenvedett veszteségek aggasztóak. A lakosság körében nagy elkeseredés mutatkozik Joffre tábornok iránt, mert a Woewre-vidéki harcok kedvezőtlen eredményeit jelentéktelen híresekkel leplezte.

Hatszáz szerb fogoly.

(A K. L. eredeti távirata.)

Mitrovicánál álló hadseregünk szombat éjszaka átkelt a Száván és bár a partot védő szerb csapatok elkeseredett ellentállást fejtették ki, csapataink vasárnap reggelre visszaverték őket Nocsajig és szuronyrohammal foglalták el tőlük Kis-Mitrovicát és Zasavicát. A harc, mint értesülök, még folyik és csapataink győzedelmesen hatolnak előre Glucsi felé, ahová a szerbek betonfödőzeik mögé vonultak vissza. Soká azonban itt sem tarthatják már magukat, mert Mitrovicánál átkelt csapataink a Drenovát, Princinovicát és Sevarice között operáló magyar sereggel nemcsak járőrök útján tartják már most fön az összeköttetést, hanem teljesen együtt operálnak, egy parancsnokság alatt, úgy, hogy a szerbek hadállását Gluscinnál nemcsak északról, hanem kelet felől is erősen szorongatják. Ilyenformán a szerb csapatok hamarosan kénytelenek lesznek Glucsit is földadni. A mitrovicai átkelésnél csapataink hatszáz szerbet fogtak el.

Abelgák kártérítést kérnek az angoloktól.

(A K. L. eredeti távirata.)

Berlin, október 28. Antwerpeni jelentések szerint ötven antwerpeni nagy kereskedelmi cég árukészletüknek az angolok részéről történt elpusztítása miatt a hágai amerikai követnél az angol kormány ellen 230 millió frank kártérítési igényt jelentett be, mivel az áruk elpusztítása nem a város védelme közben, hanem a város kiürítése után egy elvonuló angol hadtest részéről történt.

Szerb hadifoglyok Szerajevóban.

(A K. L. eredeti távirata.)

Szerajevó, október 28. Szerajevóba ujjban mintegy három ezer szerb hadifoglyot hoztak. Van közöttük számos montenegrói hadifogoly is. A szerb foglyok táborában sok tiszt és máskülönbösen is számos intelligens ember van, kik a legnagyobb elkeseredéssel beszélnek Pasics kormányáról és a királygyilkos tisztek pártjáról, mely Szerbiát a végromlásba sodorta. A foglyokon meglátszik, hogy a szerb hadseregben nagy az éhínség.

Német győzelem felé Észak-Franciaországban.

(A K. L. eredeti távirata.)

Berlin, október 28. A »Deutsche Tageszeitung« rotterdami jelentése szerint a németek az Ostende és Arras közti vonalon előnyömlnek. A franciák és az angolok ellentállása látkatonán megbénul, mert nincsenek tartalékjaik, míg ellenben a németek állandóan friss erőköt vonnak a harcba.

A király

az orosz és szerb betörés kárvallottjaiért.

A király a következő kéziratot intézte Tisza István gróf miniszterelnökhöz:

Kedves gróf Tisza!

A monarchia összes népeit olyan nagy erőfeszítésekre hívó háború a magyar szent korona területét sem kímélte meg. Szlavóniának és északi Magyarországnak egyes vidékei ki voltak téve az immár győzelmesen kivert ellenséges betörés pusztításainak.

A rájuk zudult szenvedés szívemet fájdalommal töltötte el. Atyai részvétem fordul hű alattvalóm felé, akiknek személye és vagyona annyi veszedelemnek volt kitéve s gazdasági existenciája ilyen érzékeny kárt szenvedett.

Bizalommal várom tőlük, hogy hazafiai áldozatokra kész lelkiérvvel viselik el a rájuk mért megpróbáltatást s nem veszítve el bizalmukat a jobb és biztosabb jövőbe, tettekész férfiasággal fognak az újraépítés nagy munkájában részt venni.

Utasítom kormányomat, hogy a háború által közvetlenül sújtott vidékek sorsát különös gondoskodás tárgyává tegye s az erre hivatott helyi tényezők bevonásával tegye meg mindenkélt a fenyegető inség elhárítására szükséges lépéseket.

Biztosítom e vidékek lakosságát, hogy számíthat további messzemenő gondoskodásomra s bizton remélem, hogy mielőbb kiközösörülhet a jólétét ért súlyos csorbát s újból megvetheti boldogulásának és kulturális életének biztos gazdasági alapjait.

Kelt Bécsben, 1914. évi október 25-én.

Ferenc József s. k.

Tisza István gróf s. k.

Felhívás.

Kecskemét th. város polgárőrsége megalakulván, a polgárőrség szervezése tovább folyik. Nincs ma az az áldozat és szolgálatkészség, mely a közjó érdekében bármiféle alakban megnyilvánul, hogy ezzel a háború célját ne szolgálja.

A társadalom magasztos megnyilvánulása igazolja, hogy nemcsak véráldozatot kíván a háború, hanem az itthonmaradottaktól is a legnagyobb önfeláldozást.

A hivatásos kötelesség teljesítése egyéni feladat, az önkéntes vállalkozás már a belső erkölcsös önkéntes megnyilatkozása, mely minden nemes célra lelkesít.

A polgárőrség vezetői is tudatában vannak ezeknek az igazságoknak s hogy kitűzött céljukat elérjék, bizalommal fordulnak a társadalom minden osztályához.

Ennélfogva felhívom városunk belterületének minden fedhetetlen jellemű, 18-ik életévét betöltött, józan és erkölcsös életű, testileg és szellemileg egészséges polgárát, hogy hazafias kötelességét teljesítve, a polgárőrségre haladéktalanul lépjen be.

Jelentkezni lehet a polgárőrség parancsnokánál, hétköznapokon reggeli 8—9 óra között, kedden és pénteken délután 2-től 3 óráig, akinél a polgárőrségre vonatkozó minden felvilágosítás nyerhető.

Kecskemét, 1914. október 26-án.

Gömörny Sándor,

a polgárőrség parancsnoka.

(Szabadság-tér 1. Nagytakarékpenztár titkári hivatala.)

Varsó.

Egy lengyel menekült írja az alábbiakat:

A német seregek Varsó alatt állanak és már talán csak néhány nap kérdése, hogy meg is szállják Orosz-Lengyelország fővárosát. Itáén nem is érdektelen valózni, hogy milyen is ott ismét az élet. Mindannyiunkat, akik magyar, osztrák, vagy német alattvalók voltunk és már éveken át ott laktunk, internáltak a városban és csak kiutasításunkkor hagyhattuk el a várost, ami két hete történt meg. Akkor a város már tudta, hogy mi vár rá és szinte páratalannak mondható eseményeket voltunk ott képesek megfigyelni. A magyar közönség nem igen van tájékoztatva az ottani eseményekről és így talán érdekes lesz röviden vázolni a Varsóban tapasztaltakat.

Varsó igazi európai nagyváros és talán harmincezer lakossal van kevesebbje, mint Budapestnek. Az orosz birodalomnak harmadik nagy városa. A lapok úgy írják Varsóról, mintha annak ostromáról olyan értelemben lehetne szó, mint Antwerpennek vagy Párisnál. Ez tévedés, mivel Varsó nyílt, meg nem erősített város és csak arról van most szó, hogy a Varsóhoz vezető utakat és helyeket lehetőleg megerősítsék. Valódi értelemben vett katonai erődök Varsó körül nincsenek és most gyorsan készülnek a rögtönzött védőművek. Szó sem lesz majd utcai harcokról, vagy rendszeres bombázásról, A Praga nevezetű elővárost egy erőszerű földhánnyással erősítik meg és Augusztovka, Sluzevo-Sluzevice-Kolomie-Opac körül sáncokat ásnak és drótkerítéseket vonnak. Különösen a Lodz felőli és a Radom felőli utak körül várható az ellenállás, mivel különösen sok munkásosztagot vittek oda a sáncmunkálatokhoz.

Varsóban nem szabad németül beszélni. Ez lehetetlen rendelkezés volt, mivel Varsóban rengeteg német él és legalább 200,000 olyan ember van, akik nem beszélnek sem lengyelül, sem oroszul. Ezen a két nyelven szabad tudniillik csak beszélni. Valóságilag vadásznak a németül beszélőkre és nevetéges torturálnak vetik alá a szerencsétlent, aki gyanússá lett. És valósággal retteg mindenki. Mert akit kémkedéssel vádolnak, azt minden teketória nélkül, hat órán belül agyonlövik.

A lakosság helyzete a legképtelenebb. A csőcselék szorgalmasan rabol. Hiábaválók a följelentések. A rendőrség csodálatos nyugalommal feleli, hogy most ilyen apró-cseprő ügyekre nem ér rá figyelni és ki-ki vigyázzon holmijára. Így persze a varsói közbiztonság nagyon is gyöngén áll és titokban a polgarok szerveztek egy polgárőrséget, amely abban a pillanatban fog működésbe lépni, amikor a rendőrség és polgári hivatalok megszüntetik működésüket. A huligánok is csak erre várnak, mivel rabolni kívánnak mindenáron, mielőtt még a német katonaság bevonul Varsóba.

Az egyetlen elköltözött Kiewbe, hogy ott szabadabban működhesse, mint hivatalosan kijelentették. A könyvtárat, amely nagyon becses, lepecsételték. A városi muzeum képtára nagyon értékes és néhány érdekesebb képet már Moszkvába is vittek. Hogy melyeket, azt nem lehet megállapítani, mivel megtiltották a muzeumlátogatást. Jordan, Dürer, Rembrandt, Angelica Kaufmann, Tintoretto művei is képviselve vannak. A muzeum igazgatója Lembergben van és ő vezette az ottani muzeumablást. A németekről is ugyanezt teszik fel az oroszok és azért viszik már ki a műkincseket Varsóból.

A kormányzó már elkészült, hogy elhagyja a várost és ez a lakosság közhangulatára nem volt kedvező. A színházakat, amelyeket először cári parancsra megnyitottak, bezárták és már hetek óta semmiféle színelőadás sincs. Kilenc órákor mindenkinek odahaza kell lenni. Órjátékok cirkálnak az utcákon és jaj annak, aki nem engedelmesegett.

A szocialista szervezeteket bezárták és a legszigorúbban járnak el velük szemben. Sztrájkoló munkásokat lázadókként gyilkoltattak meg.

Repülőgépek csaknem nap-nap után jelennek meg a város felett és a német avi-

atikusok héber és lengyel nyelvű kiáltványokat dobnak le, amelyekben közeli német seregek jeleznek. Egy bomba is leesett a pályaudvar közelében. Zeppelin egyszer jelent meg. Katonák gyorstüzével fogadták. Néhányzor körülkerített, meglehetősen alacsonyan és aztán proklamációkat dobálva le, visszatért nyugat felé.

Varsó várja a németeket és csaknem bizonyosra vehető, hogy Orosz-Lengyelország fővárosa talán nem is sok idő múlva német kézben lesz.

Telefon 141 NAPI HIREK. Telefon 141

Szerkesztőség és Kiadóhivatal I. k. Arany János-utca 8.
Naptár: 1914. év, október hó 29., csütörtök. — Róm. kath.: Narcisz ptk. — Protestáns: Narcisz. — Görög-orosz: 1914. év, október hó 16., Longin vt. — Izraelita: 5675. év, Markhesv 9., Khamisi bójt. — Napkelte 6 óra 40 perc. — Napnyugta 4 óra 47 perc. — Napossza 10 óra 07 perc. — Holdkelte 3 óra 02 perc, délután. — Holdnyugta 1 óra 46 perc, éjjel. — Holdtölte november 3-án 12 óra 49 perc, éjjel.

Időjárás: A központi meteorológiai intézet Kecskemétre érkezett jelentése szerint a következő idő várható: Változékony, enyhe, több helyen csapadék.

Ők is elmentek . . .

Ők is elmentek a hazát védeni, ők, a legifjabb korosztálybeliek, a csak 20 évesek s azonfelül a tavalyi és két év előtti untaulichok. Most tauglichok lettek, alkalmasok a katonai, jobban mondva a háborús szolgálatra. Most szükség volt katonára, legényekre a gáthoz, most kocsira nem néztek. Így aztán elmentek már ők is, a kedvencek, a legkedvesebbek, anyák, apák vigaszai.

Nem igaz, hogy nem sirtak az anyák. Sirtak azok . . . sirtak bizony, — az apák szeméből is ki-kicsordult a könny, csak hogy ők elfordultak, hogy ne lássák, ők titkolták. Ez a különbség az apa és anya közt, az egyik nem restelli, a másik igen, — de a szeretetük egyforma, egyképen szeretik a fiút, akit hi a haza háborúba.

Sirtak az anyák, sirtak az apák, mert olyanok a szülők, hogy sirtak, — ha elszakad tőlük a szívük magzata. Csak a versekben, a szép, lélekemelő, hazafias versekben nem sirtak az anyák, az életben azonban igen, — mert ők az életben csak egyszerű, szerény, leginkább öreg asszonyok, akik hallottak hazáról, kötelességről, de szeretni mégis csak fiukat szeretik igazán.

Ezért sirtak . . . és sokan sirtak, nagyon sokan. — És a fiúk vigasztalták őket, hogy: »Ne sirj anyám, ne sírass, vissza jövők még . . . — ne sirj, de igazán ne sirj . . . Olyan megható volt, amint a derék jó fiúk, nem legények, inkább csak fiúk, vigasztalták a szülőket, pedig oly fiatalok, igazán, legtöbbször még nőhetett volna.

És mikor beszállottak a vonatra, mind-egyiknél volt valami jó, hasznos, hazulról hozott takaró, meleg ruha, jó erős ruha, a szülői szeretet kedves ajándéka. S aztán énekeltek, amint szokás, lelkesen, vidáman, úgy, ahogy a férfiak, igazi katonák énekelnek, ha hadba szállnak . . . Bizakodóvá tett bennünket a bátorságuk, az igazán magyaros, bátor hangulatuk s ez megvigasztal a könnyekért, az anyák könnyeiért, amit hiába, meg lehet érteni . . .

— **A sebesültek látogatása.** Mint már tegnap megírtuk, a most érkezett sebesült katonákat a kezelő orvosok nem engedik az első öt napon keresztül meglátogatni. A sebesültek ugyan már keresztül estek öt napi kolera-megfigyelésen, de elővigyázatból még további öt napig tanácsos látogatásuktól tartózkodni. A Vörös Kereszt hölgyei mindamellett arra kérik a város jószívu közönségét, hogy azért ne vonják el tőlük szíves adományait az idő alatt se. Nagyon szívesen fogadnak főleg tejneműeket és egyéb folyadékos ételeket, de vannak nagy számmal olyanok is, akik száraz eledelt is szívesen ennének. Különösen nagyon kíváncsnak *cigaretta* után. Jószívu közönségünk bizonyosan igyekezni fog eleget tenni vitéz hőseink eme kívánságának.

Pénztári tagok figyelmebe. A kecskeméti kerületi munkásbiztosító pénztár értesíti tagjait, hogy a sebészeti és szemészeti rendeléseket **dr. Pataky Zoltán** orvos úr folyó hó 27-től lakásán, Széchenyi-tér 11. szám alatti rendelőjében este 6 órától 7-ig tartja. A tagok pontosan jelenjenek meg. Ugyanakkor rendel a vasutasoknak is.

— **Európa legnagyobb képes hetilapja.** Tudvalévőleg Berlinben jelenik meg a legnagyobb képes újság. Ez a vállalat kétezer munkást foglalkoztat. Harctéri képei és eredeti rajzi igazán történelmi becsek. Ezzel a vállalattal szerződést kötött egy magyar irodalmi vállalat, hogy összes fényképei és rajzait rendelkezésére bocsátja és esetről-esetre egymás között kicserélik a magyar harctéri rajzokat és képeket. Ez az irodalmi vállalat »Előre«-cimmal egy hetenként, szombaton reggel megjelenő képes hetilapot indított meg, mely ár tekintetében igazán páratlan, tekintve, hogy egy példány 10 fillére kerül. Ebben a képes lapban fognak megjelenni a legszebb és leghitelesebb harctéri fényképek és rajzok. Az »Előre«-című képeslap áránál és kiállításánál fogva bizonyos, hogy már az első számmal — mely folyó hó 31-én jelenik meg — meg fogja hódítani a nagyközönséget.

— **Adomány.** Aniszfeld Simonné urnó lapunk utján 6 pár harisnyát, 5 pár érmelegítőt, 4 haskötőt, 1 téli inget és egy alsónadrágot adományozott a katonák számára. N. N. 3 koronát küldött szerkesztőségünkbe a Vöröskereszt Egyesület részére. Mindkét adományt hálás köszönettel nyugtázzuk s illetékes helyre juttatjuk.

A téli háború borzalmaitól meg kell védeni

♦♦♦ katonáinkat. Akinek van né- ♦♦♦
 ♦♦♦ külözhető pénze e humánus ♦♦♦
 ♦♦♦ cél érdekében, — küldje a kö- ♦♦♦
 ♦♦♦ vetkező címre: Hadsegélyző ♦♦♦
 ♦♦♦ hivatal Budapest, Váci-utca 38. ♦♦♦

A posta a küldeményeket ingyen szállítja.

Orosz erkölcsrajzok.

Micsoda korrupció viszonyok uralkodnak Oroszországban, arról köteteket lehetne írni. Jőformán tisztára a korrupció volt az oka annak, hogy a hatalmas birodalom elvesztette, még pedig csuful, a kis Japán elleni háborút. És akkor történt visszaélések még ugys emlékeztetben vannak, főlőszeges tehát ezekről bővebben írni. Bizonyára meg fogja adni az ott mindent megmetyelző korrupciónak az árát, a velünk szemben most folyó háboruban is. Ezt nem azért említjük föl, mintha — sajnálnók.

Az orosz korrupciónak igen érdekes tünete, ami az ő vasutjaikon divik. A gyakorlott orosz utas mind féláron utazik. Persze nem úgy, mint nálunk a tisztviselők és azok családtagjai, igazolvánnyal. Nem. Hanem úgy, hogy egyszerűen megvesztegetik a kalauzt. Felszállnak jegy nélkül, ha elérik szerencsésen az állomást, a kalauz megkapja a jegy szabályszerű árának a felét. És ha rajtacsipi az — ellenőr? Akkor talán elcsapják a kalauzt, mint mi nálunk? De-hogy, akkor a felének felét, vagyis a negyedét megkapja az ellenőr, a rajtacsipett kalauznak pedig így csak a negyede marad.

A kalauzok tehát minden leleményességükkel azon vannak, hogy megmentsek maguknak az egész baksist.

Egyik egyetemünk tett egyszer földrajzi kirándulást Oroszországba. Külön kocsit kaptak a vonaton. Egyszerre csak betuszkolt a kalauz egy egész idegen urat és az ülések alá bujtatta. Vagy két óra hosszat kellett szegény pasasnak elbujva maradnia, hogy a kalauznak ne kelljen osztoznia az ellenőrrel.

Ugyanez a kiránduló társaság megfordult Moszkvában, ahol a társaság egyik tagjának a következő élményben volt része:

A moszkvai Kremlt, mivel vár, tilos lefotografálni. Az illető egyetemi polgár ezt nem tudta s miközben jávában azon buzgolkodott, hogy kellően beállítsa a kodakját és a Kremlt lekapja, vállon ragadta egy

rendőr, hogy bekisérje. Hiába való volt minden kérés, a társaság többi tagjai is haszontalan vetették magukat közbe, a rendőr kéréseket maradt. Indultak a rendőrségre, a delikvens is, a többiek is. Amint elhaldtak egy építkezésnél, az építőmester, német ember, megszólította őket, mi baj?

Mikor megtudta, miről van szó, azt tanácsolta, hogy a többiek maradjanak el, a bűnös pedig a legközelebbi kapunál mutasson a szigorú rendőrnek egy tiz rubeles aranyat és intse a kapu alá.

A pácba jutott szegény magyar fiu ugy cselekedett. A rendőr erre szépen bement vele a kapualjába, kikapta a kezéből az aranyt s se szó, se beszéd, szinte futóléppel távozott el.

Mintha ő lett volna a bűnös, akinek tanácsos a — menekülés.

|| SZÍNHÁZ ||

Előre!

Kedden este mutatta be a színtársulat ezt a tipikus pesti darabot, tipikus pesti írót, Gábor Andor munkáját. Nem ríkit ki belőle a hazafiság, de rajta van a mai nagy idők nyoma, van benne néhány trükk, amely sohasem téveszti hatását. A pesti élet számos alakját találjuk meg benne. Embereket, akiket eddig nem ismertünk, pedig eddig is megvoltak, de akik csak a háboruban mutatkoznak be igazi mivoltukban. Az orvosi bizonyítvánnyal szaladgáló tartalékos, a lírai költő, aki nem tud ugyan dübörgő csatadalokat írni, de azért boldogan megy a kávéházi füsttengerből a harctérre, az öreg hadnagy, aki annak idején elfelejtett tiszti rangjáról lemondani és most mindenáron jóvá szeretné tenni mulasztását, a lakásbéreért aggódo háziúr, mind a Ma alakjai. Most már megismerjük őket, ezek tényleg pestiek, ezeket tényleg ez a rossz nagyváros adta, amiről elmondták, hogy erkölcsstelen, hazafiatlan, kozmopolita — és most mégis egy a nagy nemzeti harcban. És ezeknek az embereknek a háborúval kapcsolatos apró történetei — ez a darab.

Az előadás jó volt, igazán nagyobb érdeklődést érdemelt volna színészeink. Mariházy a költő szerepében igen jó alakítást nyújtott s a többiek is megérdemelték a tapsokat.

Csak a Kecskeméti Lapok ad teljes tudósítást a háborúról!

Amerikai igazmondások.

Az amerikai lapok kezdik látni az igazat, nem ülnek föl többé az angol és orosz föllentéseknek, hanem humorral intézik el őket, mint ezek a szemelvények mutatják:

A cár elhatározta, hogy Berlinbe való bevonulását elhalasztja addig, amíg a városnak egy szép új nevet talál. (*Washington Post*.)

Azok után, amik most Európában történnek, nincs mit panaszolnunk azon, hogy az Atlanti-óceán háromezer mérföld széles. (*Los Angeles Express*.)

Sok orosz név van, amely jobban megérdemelte volna a megváltoztatást, mint Szentpétervár. (*Syracuse Stanbard*.)

Az ember szédül, ha arra a sok mindenne gondol, amit a háboru után újra kell tanulni, ha majd kiderül az igazság. (*Pittsburg Dispatch*.)

Mikor Miklós a zsidóknak megígérte, hogy úgy bánik velük, mint egyéb alattvalóival, — igazán nem sokat ígért nekik. (*Houston Chronicle*.)

Anyakönyvi kivonat.

Október 28.

Születések: Putnoki Ilona rk., Papp József rk., Kecskés Jullánna rk., Kocsis Pál rk. és Kocsis Olga rk. ikrek.

Halálozások: Kalapos István rk. 74 éves, Tóth Rozália rk. 10 hónapos, Papp Margit rk. 12 órák, B. Szabó Ignác rk. 69 éves, Virág Magdolna rk. 1 hónapos, Antal Mihály rk. 75 éves, Gyenes Katalin rf. 21 napos.

Házasságok kötöttek: Emödi Jenő rk. és Kovács Mária Magdolna rk., Havas József rk. és Orbay Mária Cecília rk.

Szervusz svager. Vagy: német katonák Makón.

A Makói Ujságban olvassuk az alábbi sorokat:

— Hála a háborúnak, mondják a makói katonai löszállítók, — van részünk a szövetséges Németország dicsőséget arató katonáinak látogatásában. Nem egyszer, háromszor voltak már itt német huszárok s tüzerek lovakat vinni az orosz s francia harctérre, mert hát a lovak soraiban is nagy pusztítást visz a háboru, pótolni kell másokkal, akárcsak a katonák sorait.

Mikor először jöttek, úgy meg csodálták őket, a szokatlan, szép inuformust, a fehérrel zsinorított buzarivágrékat német huszármundúrt, de főleg a belésüket, a pelyhes állu, szőke, fiatal germán legényeket. Bankettet rendeztünk nekik, tósztoztunk, ettünk a császárukat s ami fő, velük ittunk, a harci dicsőségre.

Azután, hogy elmentek nem győztük dicsérni őket: milyen szépek, milyen fessék és istenem, milyen intelligensek, de milyen intelligensek. És itt összehasonlított tettünk közöttük és a mi katonáink között s ez az összehasonlítás: — uram bocsás — a németek javára ütött ki. A legmagyarabb magyar is úgy találta, hogy intelligensebbek, különbek a mi katonáinknál.

Azután újra jöttek s újra mentek, meg megint jöttek. És amikor már harmadszor jöttek, már szinte hazajöttek. Már ismerték a járást s hamar eltaláltak a Koronába, meg az Otthonba, de ekkor már egy kis baj volt az összehasonlítással: meg kellett állapítanunk, hogy a mi katonáink sok tekintetben különbek. A bort például jobban bírják.

És, hogy jobban hozzájuk szoktunk, tovább mentünk az összehasonlításban, melybezt kitérő modellű szolgáltak az ugyan-csak löszállítási ügyben éppen nálunk időző közös hadseregbeli ulánusaink. Ezek sem voltak magyarok, hanem inkább osztrákok és csehek, de mégis föltűnt, hogy a mi ulánusaink vállasabbak, erősebbek s mintha szívósabb, jobb katonák lennének, akik a harctéren is jobban bírják az iramot. Hát még mennyivel különbek, — mondtuk ekkor már — a mi bakáink, hát még a mi huszáruink, a mi vörös ördögeink, de mennyivel különbek.

És még mi ezt így elhatároztuk, azalatt a német katonák már leginkább kissé dülöngélve, de legalább kedélyesen rótták a lucskos makói aszfaltot s németül is érthető módon, szemmeláthatólag udvaroltak az utcán található hölgyeknek. Nem voltak válogatóság s mintha talán már előzőleg elért sikereken bizakodnának el, igen bátran s tapintatosan udvarolgattak.

Annymira itthon voltak, hogy egy közismert makói urat, akivel előző látogatásuk alkalmával összekerültek: — »szervusz svager« — megszólítással üdvözölték, amiben különben igazuk is lehetett.

És amíg ezek történtek, ők észre sem vették, hogy csatát vesztek a makói népek szívében nemre való tekintet nélkül, — mert hát kiestek a gráciából, mégis csak rájöttünk, hogy dejsz a mi katonáink mégis csak különbek.

Magyar fuvarosok Varsó előtt.

Couring Ferenc landwehr huszárfőhadnagy írja Varsó környékéről a következőket: Éjjel van. A távolban tüzláng, ágyudörgés. Srapnel srapnel követ az állásba, amelyet az oroszok elfoglaltak. Nem szabad dolgozniok, nem szabad sáncot építeniök, nehogy föltartóztassanak bennünket Varsóra irányuló diadalmenetünkben. A sorsuk meg van pecsételve. Az oroszok maguk beismerték, hogy ezt a hadjáratot elvesztették.

Talán a jövő tavasszal mondták a menekülő tisztek egy lengyel grófnőnek, akinél ma, néhány órával később mi szállásoltuk be magunkat. Talán a jövő tavasszal, milyen szerények lettek. Lyckben és Gunbinenben, amikor a Berlinbe vezető utat tanulmányozták, még másképp beszéltek.

Az ujságjaikban még ma is így beszélnek.

Egy kolostorban van az én lakásom és a prior szolgál ki. Nem akarja megérteni, hogy mi letörjük az orosz kolosszust, pedig gyűlöli Oroszországot, de azt hiszi, hogy a számukkal győznek. Pedig hetek óta látja a mi csapatainkat erre vonulni és kinyílhattak volna a szemei. Ha csak a tréninget figyel, veheti észre, hogy mennyire nem képes Oroszország egy második hadsereg felállítására, miután már egyet elvesztett Keletporoszországban és most fogja a másikat elveszteni, mert a németek és az osztrák-magyarok Hindenburg vezetése alatt tönkreteszik, az bizonyos.

Még a trén is megtaníthatna volna erre. Éjjel-nappal, szép időben, esőben, holdvilágnál és sötét éjszakában, kuszák az ezer és ezer szekér lassu lépésben, mint egy hatalmas teknősbéka, előre és mindig előre, hegyen-völgyön, vizen, hidon, falun és pusztaságon át. Egy pillanatra megállanak, aztán megint tovább. Tovább az ellenség felé. Egyiken szalonna, kenyér, konzerv rizs és só, a másikon puska és ágyugolyó. Nem beszélék én most a reguláris tréningoszlopokról, amelyek tisztekkel és trombitással, katonásan felszerszámozott lóval és vasalt kocsiával vonulnak tova, ezekre egy szót sem vesztegetnék, mert ez legfeljebb azt bizonyítaná, hogy békében jól szervezkedünk. Én a szűkségben egy pillanat alatt a földből előteremtett fogatokról szólok, amelyek egymás mögött sorakozva a Hamburg — Berlin közti egész utat foglalnák el. Nem tudom biztosan, hogy tényleg ilyen hosszú lenne-e a soruk, de úgy érzem, amikor látom, hogy éjjel-nappal vonulnak.

Ezek a pompás szekerek fáradhatatlan lovaikkal hatásosabbak, mint maga az a hadsereg, amelynek élelmet és harciérot szállítanak.

Tegnap láttam 2360 olyan kocsit, amely Magyarországból és Ausztriából jött és amelyet magyar kocsisok, a pusztáról jött kocsisok hajtottak és német önkéntesek vezettek. Órákig tartott az elvonulásuk és tizenegy napja vannak már utban. Mindig lépésben, egyik a másik mögött. Most hetven kilométernyire vannak Varsótól, holnap vagy holnapután amaz ágyuk mögött állanak, amelyek az ellenséget lövik és ekkor elérték céljukat.

Mikor így látom magam előtt vonulni őket, ujjongtam. Már az is győzelem, hogy idáig eljutottak. Olyan munka volt ez, hogy alig lehet értékelní. Mégse emlékszik meg rólok senki, senki se veszi észre őket. Mindenki szidja őket, ha nem érkeznek meg és elfeledik őket, ha megérkeztek. A munkájuk igen nehéz, mert az uton megtámadják őket ellenséges katonák és még inkább az ellenséges lakosság. Valóságos hősök azok, akik ennyi veszély közt mégis hűen teljesítik nehéz feladatukat, amely nélkül nincs győzelem.

Mindig azt kérdeztem magamtól, miért van olyan kevés becsületünk a külföld előtt és miért nem ismerik el a mi erőinket és miért terjesztik felőlünk a legundokabb hazugságokat. Arról győződtem meg, hogy nem értünk ahhoz, miként kell az idegen népek fantáziáját foglalkoztatni. Csak két német ember volt képes erre: a császár és Zepplin

Háboru után, amikor az egész világot legyőztük, mi is foglalkoztatjuk majd az idegen népek fantáziáját. Minden német a győzelem szimbóluma lesz és minden német hajó a tüzet okádó sárkány erejéből képvisel majd valamit. És ekkor ezek a kuszó hosszú tréningoszlopok is a német erőt fogják szimbolizálni.

Ingatlanok forgalma.

Nagy Ferenc és neje Lévai Zsófia szikrai 2 hold 800 négyyszögöl szőlőjét megvette Kovács István és neje Vince Mária 7340 koronáért.

Hegedűs Rezső és neje Modr Margit csáktornyai 150 négyyszögöl házihelyét megvette Fazekas János és neje Hegedűs Sára 2200 koronáért.

Berényi László és neje Fazekas Sára öreg-hegyi 1205 négyyszögöl földjét megvette Nagy Pál és neje Kara Teréz 1100 koronáért.

Kecskeméti Takarékpénztár Egyesület V. kerület, Vak-Bottyan-utca 3. számú házat megvette özv. Hettesheimer Ábrissné Békési Viktoria 9000 kor.-ért.

Rektórisz Sámuel örökösei III. kerület, Fráter-utca 14. számú házat megvette Mőcza Imre ny. esp. plébános 12000 koronáért.

Csapó Lászlóné Szalkai Teréz szentkirályi 7 hold 982 négyyszögöl földjét megvette Karsai Pál és neje Vecsei Mária 6091 koronáért.

Kalmár József és neje Varga Eszter csáktornyai 2 hold 1205 négyyszögöl szőlőt megvette Bakta Gáspár és neje Bende Magdolna 6000 koronáért.

Szöllősi Mihály és neje Polják Róza IV. kerület, Bámfiy-utca 22. számú házat megvette Körösi Pál és neje David Lidia 11900 koronáért.

R. Tóth István urihegy 1426 négyyszögöl szőlőt megvette Manó István és neje Paré Magdolna 1600 koronáért.

Siri mécsék

házi készítéshez való paraffin kilónként 96 fillérért kapható: Mayerfi Zoltán szappan-gyárában.

Nyirády Imre-féle kovácsműhely Kaszap-utca 7. szám alatt, teljes berendezéssel — halálozás miatt — újévtől kezdve haszonbérbe kiadó.

Értekezni lehet ugyanott özvegy Nyirády Imrével. 10700

Lakást kap kertgondozásért

(vasúthoz közel) tisztességes háza spár. Bővebb értesítés nyerhető Csongrádi-utca 20-ik szám alatt. 10726

Kiadó üzletnek, koresmának

alkalmas ház.

A Szentkirályi Tóth Dezső-féle Csongrádi-ut 42. sz. sarokház november 1-től kiadó. Értekezhetni a Kecskeméti Leszámitoló Bankkal.

Egy 4 gimnáziumot végzett fiatal ember irodai munkára ajánlkozik.

Értekezhetni VI. ker., Sulyok-utca 2. szám.

Szőlőtrágyázásra

kőbányai szárított sertés trágyát ajánl Mayerfi Zoltán műtrágya-raktára.

Kiadó lakás.

Batthyány-utca 6. sz. alatt 5 szobából álló úrilakás üvegezett folyósóval, mellék helyiségekkel, villanyvilágítással, pinccével, istállóval és kocsiszinnel együtt azonnal kiadó. — Tudakozódhatni Szel Jánosnál, Munkácsy-utca 29. szám alatt. 10778

Kiadó 2 szobás utcai lakás

melék helyiségekkel, azonnal át is vehető, Zápolyai-utca 16. (Forrás-utca sarok.) 10781

Valódi Meteor- és Irkályhák egyedüli elárusítása, Meidinger- és Friedlandi-kályhák és mindennemű kályharészek, felszerelések, továbbá fűtőeszközök nagy választéka Gyenes S. és Fiainál.